

Janne Normann (RV):

Det er præcis, hvad der har gjort os urolige. Som jeg sagde i mit første indlæg, har vi under udvalgsarbejdet ikke fået dokumenteret – tværtimod – at der ikke kommer repræsentanter for apartheidregimet ind. Vi har fået dokumenteret, at de værsgo har at være repræsentanter for apartheidregimet for at komme herind. Det er derfor, vi ønsker det nordiske handlingsprogram skærpet.

Halvgaard (FP):

Som formand for udvalget kan jeg oplyse, at vi i udvalget har fået svar på alle stillede spørgsmål vedrørende B 79. Jeg mener, udvalgsarbejdet er gennemført på fuldt forsvarlig måde. At svarene så måske har været utilfredsstillende, er en anden sag, men jeg mener, der har været rig lejlighed til yderligere at få sagen belyst ved nye spørgsmål. Derfor forstår jeg ikke den kritik, hr. Kelm-Hansen fremfører, og jeg mener heller ikke, den er berettiget.

Steen Folke (VS):

Jeg synes, det er nogle jammerlige radikale bortforklaringer, fru Janne Normann har bragt til torvs her. Jeg vil gerne prøve at henvende mig til andre medlemmer af det radikale venstres gruppe, som jeg kan se er til stede, og spørge, om de er tilfredse med, at partiet her indtager en stilling, som vil vække glæde hos racisterne i Pretoria. Det er det, det drejer sig om.

Jeg vil gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard, jeg vil gerne spørge hr. Bilgrav-Nielsen, jeg vil gerne spørge fru Aase Olesen, jeg vil gerne spørge hr. Niels Helveg Petersen, hvordan de ærede medlemmer har det med, at det radikale venstre her tager en stilling til et lille, men principielt vigtigt forslag, som vækker glæde hos racisterne, hos apartheidregimet i Pretoria. Der er ikke skygge af tvivl om, at det er det, der foregår i dette øjeblik.

Fru Janne Normanns bortforklaringer gælder til Wandsbek. Det er klart og tydeligt fremgået under udvalgsbehandlingen af denne sag, at de pågældende unge hvide, som går i rent hvide apartheidskoler, bliver udvalgt bl.a. under hensyntagen til, hvordan de kan fungere som ambassadører for deres land. Det står udtrykkeligt i de ansøgningsformularer, vi har set i udvalget. Der er

ingen tvivl om, at de bliver opfattet som ambassadører for deres land og derigennem for det regime, som står i spidsen for apartheidsystemet i det land.

Jeg synes, det er overordentlig trist, at det radikale venstre i en så lille, men principielt betydningsfuld sag vælger en stillingtagen sammen med højrefløjen, som reelt vil vække glæde i Pretoria. Vi ved godt, at det radikale venstre er regeringens støtteparti på nogle økonomiske områder, at det er et borgerligt parti, at det godt vil føre borgerlig økonomisk politik, indkomspolitik og nedskæringer osv., det overrasker os ikke, men partiet har haft nogle mærkesager ved siden af, bl.a. på det udenrigspolitiske område, og en af dem er en nogenlunde fast holdning til apartheidregimet også i praksis.

Hr. Kelm-Hansen har citeret den tidligere ordfører, hr. Bolvig, som førte den linje markant frem herinde i tinget, for, at man gerne ville gå videre, og nu kommer i betænkningen en søforklaring om, at man ikke ønsker at gå videre end det nordiske handlingsprogram. Hvad er grunden til det? Jeg vil gerne igen spørge hr. Bernhard Baunsgaard, som kæmper for demokratiske principper og retsprincipper – jeg er sikker på, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke pludselig har fået sympati for styret dernede –: hvorfor ønsker man samkvem med unge hvide sydafrikanere, der udsendes som ambassadører for deres land? Jeg vil gerne spørge de andre radikale: synes man virkelig, at det er den rigtige stillingtagen? Er det bare gået lidt for stærkt, har man ikke rigtig fået tænkt igennem, hvad det er, man gør?

Jeg synes, det er overordentlig beklageligt, at de radikale, som i denne sag er udslagsgivende, rent faktisk nu ser ud til at ville være med til at forhindre en rimelig stillingtagen til en lille, men principielt vigtig sag. Man glæder magthaverne, man glæder apartheidregimet i Sydafrika med sin stillingtagen. Jeg håber, at det vækker eftertanke uden for Christiansborg, hvis ikke det vækker eftertanke i den radikale gruppe herinde.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Jeg må bedrøve hr. Steen Folke med, at jeg taler på hele gruppens vegne.